

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: afslag på ugyldighedsbegæringen

Søgsmålsgrunde:

- Overtrædelse af artikel 76 af forordning nr. 207/2009
- Overtrædelse af artikel 52, stk. 1, litra b), af forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 15. maj 2014 — Kurchenko mod Rådet

(Sag T-339/14)

(2014/C 253/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Serhiy Vitaliyovych Kurchenko (Chuhuiv, Ukraine) (ved barrister B. Kennelly, barrister J. Pobjoy, solicitor M. Drury og solicitor A. Swan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26) og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (EUT L 66, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har angivet et korrekt retsgrundlag. Artikel 29 TEU er ikke et korrekt retsgrundlag for afgørelsen, idet det klagepunkt, der er rejst over for sagsøgeren, ikke identificerer ham som en person, der har krænket retsstatsprincippet eller menneskerettighederne i Ukraine (som omhandlet i artikel 21, stk. 2, TEU og artikel 23 TEU). Eftersom afgørelsen er ugyldig, kunne Rådet ikke anvende artikel 215, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for gennemførelse af forordningen. På det tidspunkt, hvor de restriktive foranstaltninger blev pålagt, var der ikke ved nogen domstol rejst tiltale for eller nedlagt påstand om, at sagsøgerens aktiviteter var til skade for retsstatsprincippet eller krænkede menneskerettighederne i Ukraine.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har opfyldt kriteriet for opførelse på listen, dvs. at personen er »identificeret som ansvarlig« for uretmæssig tilegnelse af ukrainske statsmidler eller for menneskerettighedskrænkelser i Ukraine eller har tilknytning til således identificerede personer. Den eneste grund, der er angivet med hensyn til sagsøgerens opførelse på listen, er, at han angiveligt var genstand for en »efterforskning« i Ukraine for at have været involveret i lovovertrædelser i forbindelse med underslæb med ukrainske statsmidler og ulovlig overførsel til udlandet heraf. Der foreligger således ikke engang en beskyldning om (her anvendes Rettens argumentation i sag T-256/11, Ezz), at sagsøgeren er en person, der er ansvarlig for uretmæssig tilegnelse af ukrainske statsmidler eller menneskerettighedskrænkelser i Ukraine, eller har tilknytning til personer, der korrekt er blevet således identificeret.

3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat hans ret til forsvar og til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren har på intet tidspunkt fået detaljerede oplysninger vedrørende den »efterforskning«, der angiveligt skulle kunne begrunde hans opførelse på listen, endsi­ge »seriøse og troværdige« eller »konkrete« beviser herfor. På trods af anmodninger herom har Rådet undladt at tilvejebringe disse oplysninger.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give ham en tilstrækkelig begrundelse for hans opførelse på listen. Den modtagne begrundelse var ikke tilstrækkeligt detaljeret og præcis. Der er ikke tilvejebragt nogen nærmere oplysninger om, hvilken adfærd fra sagsøgerens side der angiveligt har gjort ham »involveret« i »lovovertrædelser«, eller hvordan en sådan påstået »deltagelse i lovovertrædelser« overhovedet er forbundet med både »underslæb med ukrainske statsmidler« og »ulovlig overførsel heraf ud af Ukraine«. Der er ikke angivet nogen detaljer vedrørende »efterforskningen«, hvilken enhed der angiveligt udførte denne, dens art, eller hvornår den angiveligt skulle være blevet indledt.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet alvorligt har krænket hans grundlæggende ejendomsret og ret til omdømme. De restriktive foranstaltninger var ikke »fastsat ved lov«, de blev pålagt uden de behørig­e garantier for, at sagsøgeren havde adgang til effektivt at tale sin sag over for Rådet, og de er ikke begrænset til en bestemt ejendom, om hvilken det påstås, at den repræsenterer uretmæssigt tilegnede statsmidler, eller i det mindste begrænset til det beløb, som påstås at være uretmæssigt tilegnet.
6. Med det sjette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har lagt materielt forkerte faktiske omstændigheder til grund. I strid med den eneste grund for hans opførelse på listen foreligger der ingen oplysninger om eller beviser for, at sagsøgeren faktisk var genstand for en »efterforskning« i Ukraine af en sådan karakter som angivet i afgørelsen og forordningen.
7. Med det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sig, at de beviser, der ligger til grund for sagsøgerens opførelse på listen, er relevante og gyldige. Rådet tog ikke hensyn til, om Ukraines fungerende rigsadvokat i henhold til Ukraines forfatning havde kompetence til at indlede en efterforskning mod sagsøgeren, og Rådet tog ikke i betragtning, at sagsøgeren ikke faktisk var genstand for den påståede »efterforskning«.

Sag anlagt den 14. maj 2014 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-346/14)

(2014/C 253/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 91), og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (EUT L 66, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 33), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Unions tilpligtes at betale sagens omkostninger.